

NADBISKUP METROPOLIT ĐAKOVAČKO-OSJEČKI
Božićna pastirska poruka i čestitka 2021. godine

I riječ je tijelom postala (Iv 1,14)

Draga braćo i sestre!

Bog ima lice Isusa Krista. Božić je istina koja nam poručuje: Bog je s nama! Emanuel! Naš Bog više nije daleki ni nepoznati Bog. On je tako ljubio svijet da je Druga božanska osoba, Riječ, tijelom postala. Božić je i više od poruke: Božić je događaj. On nije neka međuigra u ljudskoj sivoj svakodnevnici. Božić je otajstvo Božjeg silaska među nas ljude u liku djeteta Isusa. Od toga trenutka sve postaje

drukčije. On, koji rođenjem poprima ljudsko lice, Bog je koji zauvijek ostaje s nama. Njegovo je rođenje vrhunac stvaranja i potpuno ostvarenje Božjeg nauma o čovjeku, stvorenom u početku na sliku Božju. On, Isus, pravi je Bog i pravi čovjek!

U njegovu rođenju nije samo ispunjena nada čovječanstva. Rođenje Isusa, utjelovljenoga Sina Božjega, od Djevice Marije nadilazi sve naše nade i očekivanja i danas. Bog u djetetu Isusu ostaje vjeran svojoj ljubavi prema nama ljudima. S nama je! Emanuel! K sebi privlači sve! Po njegovu nerazorivom zajedništvu s nama, sve što jesmo od početka je usmjereno uskrsnoj preobrazbi te teži za puninom uskrsne slave. On je nada i budućnost naša! Rodio se da bismo mi mogli živjeti!

U licu današnjega čovjeka odraz je lica Isusa Krista. Bog je toliko ljubio čovjeka da je postao ono što smo mi, kako bismo mi u potpunosti postali ono što je on (usp. sv. Irenej, *Adversus Haereses*, Knjiga 5, Predgovor). Kao ljudi jedno smo sa stvorenim svijetom. U skladu sa svojim naumom odvijeka (usp. Kol 1,15-20; Ef 1,3-14), Stvoritelj se svega svijeta utjelovio, sjedinivši se nerazdruživo s ljudskom naravi. Na sebe je tako svojim utjelovljenjem preuzeo i svu ljudsku slabost, ranjivost i krhkost. Naše je lice odraz njegova lica. U skladu s otačkim teološkim postulatom *Quod non est assumptum non est sanatum* – Što nije bilo uzeto nije niti spašeno (Grgur Nazijanski, *Epistula 101 ad Cledon*), na sebe je uzeo našu ljudsku narav te ona nije nadvladana ili razorena, nego je njegovim utjelovljenjem, mukom, smrću i uskrsnućem potpuno ozdravljena, obnovljena i spašena. Bog poštuje našu ljudsku narav i s nama ljudima ulazi u dijalog na naš ljudski način – nama prilagođen, koristeći se datostima, mogućnostima i zakonitostima ljudske naravi.

I bolna stvarnost koju proživljavamo, povezana s aktualnom pandemijom bolesti COVID-19, zato je događanje u Kristu te odraz lica Isusa Krista. Događa se iza zatvorenih vrata, u izolaciji naših domova, a ponajviše u bolnicama, daleko od naših očiju. Tek nas

svakodnevnne brojke i grafikoni podsjetite na našu ranjivost, nepostojanost i smrtnost, a učestali oprostaji od bliskih nam osoba i poznanika služe nam kao opomena, kao izazov na produbljenje vjere u utjelovljenoga i raspetoga Isusa Krista te kao poziv na kršćansku vjerodostojnost i suodgovornost za društvenu stvarnost u kojoj živimo.

Bog se poistovjetio s nama i postao čovjekom radi svakoga od nas. Božić je stoga blagdan koji nadilazi sve granice! On svima daje nadu i želi donijeti mir! Onako, kako je Bog iz ljubavi prema svakom čovjeku uzeo naše ljudsko tijelo da bi se poistovjetio s nama, da bi u svome tijelu na križ ponio posljedice naših grijeha, mukom i smrću pobijedio zlo i ozdravio našu ljudsku narav te nam uskrsnućem svoga tijela otvorio pristup k Ocu, tako je ljubav postala središnja opcija kršćanstva u pristupu čovjeku i društvu. A ljubav se očituje u osobnome milosrđu te u društvenoj odgovornosti. Ona je veća od zakona! Oslobađa nas od nas samih te čitavo naše biće – duh, dušu i tijelo – pretvara u velikodušni dar. Tako je i kršćanska etika tek onda kršćanska kad je vođena duhom velikodušne i samoprijegorne ljubavi, odgovorna etika.

I Riječ je tijelom postala (Iv 1,14). Ono što se dogodilo u središtu naše ljudske povijesti, Božje utjelovljenje u krilu Djevice Marije, nadilazi našu povijest. Božićna poruka „Riječ je tijelom postala“ svjetlo je istine, koja se može naći samo zajedničkim hodom i solidarnošću čitavoga čovječanstva! Emanuel – s nama Bog! On je razlog nade svima koji su ranjeni. On oslobađa čovjeka od korijena svakoga zemaljskog ropstva, jer njegov put vodi prema Kraljevstvu koje nije od ovoga svijeta. On, rođen u našem tijelu, daje nam da upoznamo Boga kakav jest: Bog mira, zajedništva i ljubavi!

Draga braćo i sestre, to svjetlo istine očituje se onomu tko vjeruje da je božićno otajstvo, otajstvo ljubavi. Samo onaj tko se otvori takvoj ljubavi, bit će obuhvaćen svjetlom Božića i božićne poruke (usp. Benedikt XVI., *Kateheza na audijenciji srijedom*, 18. prosinca 2008.). Božić je povlaštena prilika za poniranje u smisao i vrijednost našega ljudskog života. Približavanje te svetkovine suočava nas, s jedne strane, s dramatičnošću povijesti u kojoj ljudi, ranjeni grijehom, vječno tragaju za srećom i zadovoljavajućim smislom života i smrti. S druge nas strane potiče razmišljati o milosrdnoj Božjoj dobroti, koja nam dolazi ususret u liku djeteta Isusa da nam izravno priopći Istinu koja spašava, prijateljuje s nama i čini nas dionicima Božjega života.

Sa željom da prihvatimo Božić kao događaj koji je kadar obnoviti naš život, da nas susret s Riječju koja je tijelom postala pretvori u ljude koji se otvaraju očekivanjima i potrebama svojih bližnjih te da se Kristovo lice milosrđa i ljubavi ovoga Božića preobrazi u svima nama, vama, draga braćo svećenici, Bogu posvećene osobe, vjeroučitelji i župni suradnici, vama, dragi vjernici u Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji i svim ljudima dobre volje, u zajedništvu s mons. Ivanom Ćurićem, pomoćnim biskupom i s mons. Marinom Srakićem, nadbiskupom u miru, želim sretan i blagoslovljen Božić te njegovim svjetlom i mirom ispunjenu 2022. godinu!

U Đakovu o svetkovini Rođenja Gospodinova 2021. godine

✠ Đuro Hranić
nadbiskup metropolit